

Colecția
Școala ardeleană de poezie

© Editura Școala Ardeleană, 2018
Cluj-Napoca, str. Mecanicilor nr. 48
Redacția: tel 0364 117 252; 0728 084 801
e-mail: office@scoalaardeleanacluj.ro,
redactie@scoalaardeleanacluj.ro
Difuzare: tel/fax 0364 117 246; 0728 084 803
e-mail: difuzare@scoalaardeleanacluj.ro,
esadifuzare@gmail.com
www.scoalaardeleanacluj.ro

Descrierea CIP este disponibilă la
Biblioteca Națională a României
ISBN 978-606-797-265-8

Coperta și ilustrațiile: László Ujvárossy

Editor: Vasile George Dâncu
Tehnoredactare și corectură: Cristina Brait

TRAIAN ȘTEF

Epopoea șobolanului Louse

Cluj-Napoca
2018

Cuprins

Prolog / 5

Cîntul I / 13

Cîntul II / 21

Cîntul III / 29

Cîntul IV / 37

Cîntul V / 47

Cîntul VI / 55

Cîntul VII / 65

Cîntul VIII / 73

Cîntul IX / 85

Cîntul X / 93

Cîntul XI / 101

Epilog / 109

Puțin și fără sîrg mă închinam
Pe cînd o nebună-nțelepciune
Îmi da greșite sfaturi
Să fac și eu ce doar un zeu e-n stare
Adică mic din mare
Mare din mic și din umil înalt
Și ce ascunde umbra să vădesc
Asemeni lui Horațiu

Mă-mpiedicasem rău cînd să trec pragul
Lungit pe vatră
Ca un șarpe ce se întinde să înainteze
Spre cotloanele însorite
Spre așternutul bine întins
De leneveală și absență
Să apuce cuvintele din călimările răsturnate
Pe dușumeaua ceruită
Și dor părțile
Cătrănite de neputința faptului
Și de zădărnicia ușii închise
A ușii deschise

Nu e lângă mine cine-aș fi vrut să fie
 Nici speranțe nu am
 Că va veni
 Îmi torn din vinul roșu
 Singur paharul meu pe masă
 Spunînd adevărul
 Și cotul îngroșat de gîndurile
 Care vin ca norii rătăciți
 Ce se bat cap în cap
 Stau sprijinindu-mi fruntea ca un poet
 Din ilustrațiile kitsch
 Îmi las capul peste o amintire
 Nimănui credincioasă
 Îmi amorțesc umerii loviți cu o biciușcă
 Din păr blond
 Și mă simt ca un tînăr
 Proaspăt încorporat

Privesc prin fereastra închisă
 Cum soarele trece peste bolta albastră
 Ca într-un taxi de lux
 Cum se scaldă în balta
 Asfințitului
 Ca un bivol mut

Mirosind a nămoluri uscate
 Cum foșnesc frunzele
 În cădere
 Căzute
 Peste mușuroiul de sub frasin
 Puternicul frasin plantat de strămoșii mei
 Să apere casa de vijelii
 Și nimic nu mi se arată
 Nici o umbră

Viața asta a înserării e un lucru
 Foarte serios
 Vine Prevăzătorul spre tine să te ia
 În stăpînirea lui misterioasă
 Și mintea ta capătă alt îndemn
 Amurgul i-a dat omenirii
 Mai mult
 Decît lumina amiezii
 Mai multe cerneluri
 Mai multe ficțiuni zei
 Ca să nu mai vorbim de trădări
 Omoruri amoruri visuri
 Chipuri sub chipiuri
 Goliciuni și pliuri printre plinuri

Simțeam cum pierd contururile
 Amestecate cu vis
 Și mă gîndeam
 La timpul care trece
 Și care așa ne învață
 Cum se poate ajunge
 Într-o altă lume
 Neconturată
 Ori în a canalelor care se varsă
 În gura imensă a Minotaurului

Aveam unele așteptări și
 De la cei apropiați
 Care mă uitaseră în patul meu
 Singur
 Deși goarna deșteptării sunase
 Aveam așteptări
 De la mine însumi
 Cum nu mai țineam iute pasul
 Apoi
 De la cei care
 Cheltuiesc mai multă energie
 Pentru a face un lucru rău
 Decît le-ar trebui

Pentru un lucru bun
 Și de aceea relele se sparg
 Cu puterea fisiunii nucleare
 În capetele noastre
 Iar cele bune mai adastă prin strîmtorile
 Unde salvatorii sînt prinși
 Ca în curse de șoareci
 Sau adorm lîngă foc

Aveam așteptări asemenea marelui Ardelean
 Deleanu

Și temeri
 Să nu fie stăpînită țara noastră
 De fața amarnică a Marelui Rău
 Care strică sfarmă spulberă
 Sugrumînd orice rînduială
 Și nimic nu se poate uni
 Sub privirile ei ca volbura
 Nici bărbatul cu femeia
 Nici mintea cu voința
 Nici numele cu folosința
 Iar mîncătorilor de pîine
 Le iau locul mîncătorii de stîrvuri
 Cu cap de cîine

Și cei trăind în dulci dezmierdări
În palate cu lux de carpetă persană
Și divan de mătase
Mirosind a mentolată bomboană
Vor mîngîia împrejurarea
Mai drăgăstos decît mîngîie călăii
Securea și ștreangul
Nici chip de consolare
O ia razna timpul
Și drumurile se-njumătățesc
În calendare
Și vecine ajung Alba cu Neagra

Dar
Parcă sînt paznici zăngănind arme la ușă
Parcă se-aude un stol de călugări cîntînd
Parcă se-aud opinteli tinerești
Parcă se-aud văpăi întăritate
Parcă se-aude-un cîine schelălăind
Parcă se-aude-un fîșîit
O mantie de general tîrșîită prin nisip
Un voal subțire strecurîndu-se fin
Printr-un loc ascuns

Cîntul I

*În care poetului, stînd pe gînduri în singurătatea
odăii și a înserării, i se arată un oaspete
nepoftit, dovedindu-se a fi un șobolan care
tocmai scăpase din niște canale sordide; în care
șobolanul prinde grai și se crede Trimisul Puterii
pe Pămînt, iar poetului îi poruncește să fie
vocea lui înfricoșătoare vestind marile primejdii*

Stînd eu între veghe și nălucire
 Mi se arată-n colț de cameră
 Și mă privește fix
 Un ochi sclipitor
 Într-o umbră chioară
 Într-o umbră cleioasă
 Spartă peticită
 Nu știu pe unde a intrat
 Nu știu de unde vine
 Nici de e cîine rîs ori față omenească
 O umbră adăstînd
 Un fel de vrajă deshidratată
 Un alter
 Stingher și șovăielnic la-nceput
 Apoi îmi taie calea
 Înfățișarea palidă
 Care se schimbă ca-ntr-un caleidoscop
 Și pune stăpînire pe mintea mea
 Ce tocmai împletea cununi de tîlc
 Amăgindu-se cu lucrul acesta

Poate visez
 Cu ochii deschiși